

SPROSTOWANIA**Sprostowanie opublikowanego w Dzienniku Urzędowym komunikatu w sprawie C-457/18**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 399 z dnia 5 listopada 2018 r.)

(2018/C 427/141)

Opublikowany w Dzienniku Urzędowym komunikat w sprawie C-457/18 Republika Słowenii przeciwko Republice Chorwacji otrzymuje następujące brzmienie:

**„Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2018 r. – Republika Słowenii / Republika Chorwacji
(Sprawa C-457/18)**

Język postępowania: chorwacki

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciel: M. Menard)

Strona pozwana: Republika Chorwacji

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi, aby Trybunał stwierdził, że pozwana naruszyła:

- artykuł 2 i art. 4 ust. 3 TUE,
- artykuł 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, a także załącznik I do tego rozporządzenia, system Unii Europejskiej dotyczący kontroli, inspekcji i wykonania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, który został ustanowiony przez rozporządzenie nr 1224/2009 i rozporządzenie wykonawcze nr 404/2011,
- artykuły 4 i 17 w związku z art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeksu granicznego Schengen) oraz
- artykuł 2 ust. 4 i art. 11 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich;

a także:

- zobowiązał pozwaną do natychmiastowego zaprzestania wspomnianych naruszeń;
- obciążył pozwaną kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Zarzut pierwszy:

Poprzez jednostronne uchybienie zobowiązaniu, które przyjęła, przystępując do Unii Europejskiej, do przestrzegania wyroku arbitrażowego, a zatem granicy określonej w rzeczonym wyroku i innych wynikających z niego obowiązków, Chorwacja odmawia poszanowania państwa prawnego, stanowiącego podstawową wartość Unii Europejskiej (art. 2 TUE)

Zarzut drugi:

Poprzez jednostronną odmowę wykonania obowiązków spoczywających na niej na mocy wyroku arbitrażowego i jednocześnie uniemożliwianie Słowenii sprawowania suwerennej władzy na niektórych częściach jej terytorium w rozumieniu traktatów, Chorwacja uchybia obowiązkowi lojalnej współpracy z Unią Europejską i ze Słowenią wynikającemu z art. 4 ust. 3 TUE. Zachowanie Republiki Chorwacji zagraża urzeczywistnieniu celów Unii Europejskiej, w tym umacniania pokoju i coraz ściślejszego związku między narodami, a także celów przepisów Unii dotyczących terytorium państw członkowskich (art. 4 ust. 3 akapit pierwszy TUE). Ponadto Chorwacja uniemożliwia Słowenii wdrożenie prawa Unii na całości jej terytorium, lądowego i morskiego, raz działanie zgodnie z tym prawem a w szczególności zgodnie z postanowieniami prawa wtórnego Unii dotyczącymi terytorium państw członkowskich (art. 4, ust. 3 akapit pierwszy TUE).

Zarzut trzeci:

Republika Chorwacji narusza rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, a w szczególności uregulowania wzajemnego dostępu zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia i załącznikiem I do tego rozporządzenia. Uregulowanie, które w odniesieniu do Chorwacji i Słowenii ma zastosowanie od dnia 30 grudnia 2017 r., przyznaje 25 statkom rybackim z każdego państwa swobodny dostęp do wód terytorialnych drugiego państwa określonych zgodnie z prawem międzynarodowym, to znaczy zgodnie z wyrokiem arbitrażowym. Chorwacja uniemożliwia Słowenii wykonywanie jej praw w ramach tego uregulowania i narusza w ten sposób art. 5 wspomnianego rozporządzenia, ponieważ: i) odmawia zastosowania uregulowania dotyczącego wzajemnego dostępu; ii) odmawia uznania ważności prawa wydanego w tym celu przez Słowenię; iii) systematycznie stosując sankcje, uniemożliwia słoweńskim rybakom swobodny dostęp do wód terytorialnych uznanych w wyroku arbitrażowym z 2017 r. za słoweńskie oraz, a fortiori, swobodny dostęp do wód chorwackich objętych zakresem stosowania uregulowania dotyczącego wzajemnego dostępu.

Zarzut czwarty:

Chorwacja narusza rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. Bez pozwolenia Słowenii chorwackie policyjne łodzie patrolowe towarzyszą chorwackim rybakom łowiącym na wodach słoweńskich, uniemożliwiając w ten sposób słoweńskim inspektorom rybołówstwa przeprowadzanie kontroli. Jednocześnie organy chorwackie nakładają kary pieniężne za nielegalne przekroczenie granicy i nielegalny połów na rybaków słoweńskich łowiących na wodach słoweńskich, które Chorwacja uważa za własne. Ponadto Chorwacja nie przekazuje Słowenii danych dotyczących działań statków chorwackich na wodach słoweńskich, czego wymagają oba przytoczone wyżej rozporządzenia. W ten sposób Chorwacja uniemożliwia Słowenii przeprowadzanie kontroli na wodach podlegających jej suwerennej władzy i jej jurysdykcji oraz nie przestrzega wyłącznych uprawnień przysługujących Słowenii, jako państwu nadbrzeżnemu, na jej wodach terytorialnych, naruszając tym samym rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenie (UE) nr 404/2011.

Zarzut piąty:

Chorwacja naruszyła i nadal narusza rozporządzenie (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen). Chorwacja nie uznaje za swoją granicę ze Słowenią granic określonych w wyroku arbitrażowym, nie współpracuje ze Słowenią w celu ochrony tej »granicy wewnętrznej« i nie jest w stanie zapewnić wystarczającej ochrony, przez co narusza art. 13 i 17 wspomnianego rozporządzenia, a także art. 4, który wymaga, aby granice były określone zgodnie z prawem międzynarodowym.

Zarzut szósty:

Chorwacja naruszyła i nadal narusza dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich, która ma zastosowanie do »wód morskich« państw członkowskich, zdefiniowanych zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. (UNCLOS). Chorwacja odrzuca wyrok arbitrażowy, który ustanowił takie określenia granic i – przeciwnie – włącza wody słoweńskie do swojego planowania przestrzennego obszarów morskich, a w konsekwencji uniemożliwia harmonizację z mapami geograficznymi Słowenii, naruszając w ten sposób wspomnianą dyrektywę, w szczególności jej art. 8 i 11.7.